

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Δ. ΜΟΥΚΑΝΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΤΟΥΡΑΙΔΗΣ

(1945-2004)

Εκ μέρους της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών,
τη εντολή του κ. Κοσμήτορος αυτής, τον Επικήδειον λόγον εξεφώνησε
ο Αναπλ. Καθηγητής κ. Δημήτριος Μούκανος ειπών τα εξής:

ΑΓΑΠΗΜΕΝΕ ΦΙΛΕ ΚΑΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΕ, ΓΕΩΡΓΙΕ ΤΟΥΡΑΙΔΗ

Έφυγες χθες στις 22 Οκτωβρίου 2004 από την μάταια αυτή ζωή εις ηλικίαν 59 ετών κλείνοντας τον κύκλο της συγγραφικής σου δραστηριότητος, η οποία διήρκεσε για 40 ολόκληρα χρόνια. Εμαθήτευσες επιμελώς κατά τους χρόνους των σπουδών σου εις την Φιλοσοφικήν Σχολήν του Παν/μίου Αθηνών πλησίον του επιφανεστάτου και κρατίστου κλασσικού φιλολόγου Καθηγητού Κων/νου Μερεντίτου, του οποίου το επιστημονικόν συγγραφικόν έργον κατέστη σπουδαίον εις τον χώρον της Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας. Εν συνεχεία εμαθήτευσες πλησίον του λίαν πεπαιδευμένου και σοφού Καθηγητού της Λατινικής Φιλολογίας Λουΐζου Λουϊζίδου, του οποίου υπήρξες και επιστημονικός βοηθός εν τω Πανεπιστημίω επί σειράν ετών. Από τους δύο αυτούς σημαντικούς κλασσικούς φιλολόγους εδέχθης ισχυροτάτας επιδράσεις και άρχισες να συγγράφεις και να δημοσιεύεις το πολύπλευρον έργον Σου, του οποίου η συνολική έκτασις περιέχει εκατοντάδες ή και χιλιάδες τυπωμένες σελίδες. Ο ίδιος είδες ότι το συγγραφικόν σου αυτό έργον εκέρδισε μέχρι σήμερα πολυάριθμες μνείες εις επιστημονικάς μελέτας άλλων συγγραφέων και αναλυτικώτερα κριτικά Σημειώματα τόσο εις πολλές εφημερίδας και περιοδικά πνευματικού περιεχομένου, όσον και εις το Κανάλι Τηλε-Άστυ της τηλεόρασεως, από την διεύθυνση και τους συνεργάτας του οποίου είχες γίνει ενθουσιωδώς δεκτός και παραδεκτός εμφανιζόμενος τακτικώς από τηλεόρασεως με άκραν επιτυχίαν εις δεκάδας ή και εκατοντάδας τηλεοπτικών εκπομπών ιστορικού και επιστημονικού περιεχομένου.

Η τελευταία οδυνηρή περιπέτεια της υγείας Σου, η οποία σε εβασάνισε, κατέβαλε την αδάμαστη βούλησή Σου, την οποίαν πάντοτε είχες για έρευνα και συγγραφή. Επλήρωσες πάλι — τώρα τελευταία με το αίμα και τον θάνατό Σου, τον οποίον υπέμεινες ασκητικά και ολομόναχος — όπως επλήρωνες συνεχώς επί

40 ολόκληρα χρόνια στα διάφορα Τυπογραφεία των Αθηνών ή του Πειραιώς από τα δικά σου χρήματα τα έξοδα των τυπωμένων δημοσιεύσεών σου, τις οποίες εν συνεχεία εχάριζες αφιλοκερδώς εις φίλους, συναδέλφους, γνωστούς και φοιτητάς, χωρίς να καταδέχεσαι να εισπράξεις μίαν δραχμὴν ἢ ἓνα λεπτόν του Ευρώ από Βιβλιοπωλείον ἢ από το Υπουργεῖον Παιδείας.

Φίλε ἀξέχαστε ἀπὸ τα φοιτητικά μας χρόνια. Καλὸ ταξίδι πρὸς κόσμους καθαρωτέρους καὶ ἠθικωτέρους, ἀληθεστέρους καὶ δικαιότερους, μακράν της κακότητος καὶ της ἀδικίας, της ἀκαθαρσίας καὶ του ψεύδους, της ματαιότητος καὶ της φθαρτότητος της παρούσης γῆνης αὐτῆς ζωῆς. Αἰωνία ἡ μνήμη Σου Γεώργιε Τουρλίδη μέσα στα βιβλία Σου καὶ τις μελέτες Σου, μέσα στις ποιητικές Σου συλλογές, μέσα σε ὅσες κριτικές καὶ μνείες ἔγραψαν οἱ ἄλλοι γιὰ Σένα καὶ μέσα στην ἐξαιρετική προσωπική Βιβλιοθήκη Σου των σπανίων καὶ δυσευρέτων ἐπιστημονικῶν, ιστορικῶν καὶ λογοτεχνικῶν βιβλίων, τα ὁποῖα με τον προσήκοντα σεβασμὸν ἐπεμελήθης καὶ διετήρησες, τα ἀγάπησες καὶ λεπτομερῶς τα ἐδιάβασες.

Ἐκ μέρους της Φιλοσοφικῆς Σχολῆς του Πανεπιστημίου Αθηνῶν, τῇ ἐντολῇ του κ. Κοσμήτορος αὐτῆς, Σου ἀπευθύνω τον Ὑστατο Ἀποχαιρετισμὸν. Ἀς εἶναι ελαφρὸ το χῶμα της Ἀττικῆς γῆς που θα σε σκεπάσει.